

KÖSZÖNTŐ

zt a rendkívül hálás, ámde nehéz feladatot kaptam, hogy a Szegedi Tudományegyetem rektoraként méltassam pár szóval „A kolozsvári Ferenc József Tudományegyetem története 1872–1921” témájú egyetemtörténeti monográfiát. Remélem, hogy a majdani olvasó ugyanolyan büszkeséggel nyitja ki a kötet lapjait és mélyül el a centenáriumát és alapításának 440. évét ünneplő Egyetem történetében, mint én. Szeretném külön hálámat és köszönetemet kifejezni azoknak, akik nélkül e könyv nem jöhetett volna létre: az Egyetemtörténeti Bizottságot vezető, a kötet munkálatainak koordinálását végző Blazovich László professzornak, Marjanucz László habil. tanszékvezető egyetemi docensnek és főszerkesztőnek, a két szerkesztőnek: Antal Tamás egyetemi tanárnak és Vajda Tamás levéltári-igazgatónak, valamint az egyes fejezetek – mind a szegedi, mind a kolozsvári – szerzőinek is.

A kolozsvári egyetem története folytatásának is tekinthető mű, úgy hiszem, nemcsak az egyetemi polgároknak, hanem mindenkinek érdekes és tanulságos olvasmányul szolgálhat. Megtudhatjuk belőle például, hogy a kolozsvári alapítástól (1872) a szegedi újrakezdésig (1921), hogyan tudta az egykori kolozsvári Ferenc József Tudományegyetem megőrizni a történelem viharai ellenére is az egyetemi működés folytonosságát és az egyetemalapító Báthory István örökségét. Az egyes fejezetek végigvezetnek bennünket az egyetemalapítás és a névadás nehézségeitől kezdve, az egyetem szerkezetének – így a rektor titulusának és Rektori Hivatalnak – felépítésén. Emellett hangsúlyosan megjelenik a négy alapító kar (jogi, humán, orvosi, természettudományi és a két kar között megosztott gyógyszerészhallgatók) története, a kiváló oktatói-kutatói hálózat tagjainak egyetemi és városi szerepvállalása, tudományos életútja, de bepillantást nyerhetünk az olyan érdekes, az egyetemi élethez és mindennapokhoz szorosan kapcsolódó adatokba, mint az egyetemi diáktársadalom összetétele, az általuk vagy értük létrehozott diákegyesületek és diákjóléti intézmények. Bebarangolhatjuk virtuálisan a kolozsvári egyetemi épületeket, nyomon követhetjük a kolozsvári könyvtár fejlődését, bővülését, vagy a tanárképzés megszervezését.

Mindezen témák helyszíne ugyan Kolozsvár, s csak az utolsó fejezetben kerül Szegedre a fókusz, azonban úgy gondolom és érzem, hogy mindezen múltbéli ismeretek nélkül nem érthető és értékelhető igazán az, hogy ma, miért és hogyan tud a hazai és nemzetközi statisztikákban és tudományos életben is igen előkelő helyet elfoglalni a Szegedi Tudományegyetem.

Engedjék meg, hogy a hagyományainkra visszpillantva, azt kívánhas-
sam, hogy utódaim is elmondhassák, amit én: Szeged – ahogy egykoron
Kolozsvár – a térség fejlődésének motorjává, a szellemi-kulturális és a
gazdasági élet felvirágoztatójává válhatott, az Egyetem és a város közös
erőfeszítéseinek és gyümölcsöző kapcsolatának hála. Ez az az út, amelyen
én minden igyekezettel szeretnék járni, bízva abban, hogy az engem
követők is szem előtt tartják majd.

Prof. Dr. Rovó László
rektor
Szegedi Tudományegyetem